

בש"פ 9706/17 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 9706/17

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה שניה להארכת מעצר מעבר לארבעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, יחד עם סעיף 10יא לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971

תאריך הישיבה: כ"ה בכסלו התשע"ח (13.12.2017)

בשם המבקשת: עו"ד מיכל רגב; עו"ד הדר צור

בשם המשיב: עו"ד יצחק איצקוביץ

החלטה

1. לפני בקשה להארכת מעצרו של המשיב, קטין יליד 0.0.2000, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), יחד עם סעיף 10יא לחוק הנוער (שפיטה, ענישה ודרכי טיפול), התשל"א-1971. הבקשה נתמכת באישורו של המשנה לפרקליט המדינה (עניינים פליליים), בתוקף הסמכות המוקנית ליועץ המשפטי לממשלה לפי סעיף 17(ב) לחוק המעצרים, אשר הואצלה לפרקליט המדינה

2. בקשה זו הינה השביעית המוגשת בעניינו של הקטין, והשניה המוגשת לבית משפט זה, כפי שיפורט להלן.
3. המשיב נעצר ביום 29.10.2017 בחשד למעורבות ברצח כפול, נסיונות רצח, חטיפה ואירועי סחיטה, שביצע על פי החשד במסגרת ארגון פשיעה, יחד עם 15 חשודים נוספים. בחקירותיו שמר המשיב על זכות השתיקה באופן גורף.
4. מעצרו של המשיב הוארך מעת לעת על ידי בית משפט השלום, עד ליום 7.12.2017. במועד זה, משחלפו 40 ימים מיום המעצר וטרם הוגש בעניינו כתב אישום, הגישה המבקשת בקשה לבית משפט זה להאריך את מעצרו של המשיב בשבעה ימים נוספים. בהחלטתו מיום 7.12.2017 קיבל בית המשפט (השופטת י' וילנר) את הבקשה והורה על מעצרו של המשיב עד היום (13.12.2017) בשעה 12:00 (בש"פ 9706/17).
5. כעת מבוקשת הארכת מעצרו של המשיב בתשעה ימים נוספים.
6. בבקשה ובדיון שהתקיים לפניי היום טענה ב"כ המבקשת, כי מדובר בחקירה מסועפת ומורכבת העוסקת במעורבים רבים, וכי המשך מעצרו של המשיב מתחייב לנוכח מסוכנותו לשלום הציבור וביטחונו, חשש לשיבוש מהלכי חקירה ומשפט, וחשש להימלטותו של המשיב. עוד נטען כי הארכת המעצר נדרשת לשם ביצוע פעולות חקירה נוספות, בכללן חקירתם של עדים רבים נוספים, ולנוכח התפתחויות משמעותיות בחקירה.
7. לטענת ב"כ המשיב, אין הצדקה להישארותו של המשיב במעצר, לנוכח העובדה שאין התפתחויות ממשיות בחקירה וכי זו מתפתחת בקצב איטי מהמצופה. בהסתמכו על ההלכה הפסוקה טען ב"כ המשיב, כי עם התמשכות המעצר נעה נקודת האיזון לכיוון חירותו של הקטין, ובשלב זה, בחלוף 48 ימים ממעצרו, אין להאריך את המעצר.
8. עיינתי בחומר החסוי שהוגש לי, ממנו עולה כי מעשי הרצח המיוחסים לקטין הינם חלק מפרשיות חמורות ורחבות היקף. המשיב שומר על שתיקה גורפת בחקירותיו; הוא אינו מוסר את גרסתו ואף לא משיב לשאלות החוקרים. בנסיבות אלו, נדרשים חוקרי המשטרה לזמן ולמשאבים נוספים כדי ללמוד את המסכת העובדתית. כעולה מתשובות ב"כ המבקשת לשאלותי בעת הדיון, החקירה מתקדמת בקצב משביע רצון. מהחומר החסוי שהוגש עולה כי מאז ניתנה ההחלטה הקודמת על הארכת מעצרו של הקטין (ביום 7.12.17) התקיימו פעולות חקירה רבות, וכן כי מתוכננת פעולות חקירה עתידיות הנוגעות למשיב עצמו, אשר מצדיקות את המשך מעצרו של המשיב, כמבוקש על ידי המשיבה. שחרורו של המשיב טרם ביצוע פעולות החקירה המתוכננות עלול לשבש את החקירה באופן חמור.
9. לא נעלמה מעיני העובדה שמדובר בקטין הנמצא במעצר במשך זמן לא מבוטל, דבר המחייב נקיטת משנה זהירות בקבלת ההחלטה על המשך מעצרו, בפרט לאחר שמעצרו הוארך כבר פעם אחת על ידי בית משפט זה. ואולם, בנסיבות הענין, לנוכח מורכבותה של הפרשה הנחקרת והיקף המעורבות המיוחסת למשיב בעבירות, איני רואה מנוס מהארכת מעצרו של המשיב כמבוקש. יחד עם זאת, נכון יהיה להפנות את תשומת לב חוקרי המשטרה כי לנוכח גילו

הצעיר של המשיב יש לתת עדיפות למיצוי החקירה באשר למעורבותו בפרשיות הנחקרות.

10. לנוכח כל האמור, אני מקבל את הבקשה ומורה על מעצרו של המשיב עד ליום 21.12.17 בשעה 12:00 או עד להגשת כתב אישום בעניינו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ה בכסלו התשע"ח (13.12.2017).

שׁוֹפֵט
